

tatja tehetetlenségünket, álnokságunkat és megátkozottatásunkat. Ezáltal megtanít bennünket segítségül hívni a kegyelmet. Tehát valóban Krisztushoz vezető pedagógus a törvény.

S hogy mennyire szükséges belenézni a törvény tükrebe, arra álljon elénk egyházunk egyik próféta-lelkű útmutatójának személyes vallomása: "Az én életem számára nincs a múlt évtizedek alatt fájjobb, gyötrelmesebb, kínzóbb, égetőbb - és nem tudok rá elég jelzõt mondani - kétségbeejtõbb tapasztalás, mint az, hogy ebben az országban a bûnösök hiányoznak. Itt mindenkinek igaza van, itt senki se akarja a fejét meghajtani és megalázkodva azt mondani: Uram, igazságosak a te ítéleteid..." /Bereczky Albert/ Hát ezért kell belenézni jól, beosületesen a törvény tükrebe!

A törvény fék.

A törvény fék, amely a büntetéstõl való félelem által féken tart. Ezt a munkáját elsõsorban azokban végzi, "akik az igazsággal és a helyessel mitsem törõdnek." Kálvin szerint az "összes újjá nem születettekben mûködõ féken tartásról" van itt szó. A törvénynek ez a fékező munkája "szükséges az emberi társadalomra, amelynek békességérõl történik gondoskodás itt akkor, midõn óvó intézkedést tesz Isten, hogy vak zûrzavarba ne merüljön minden, ami pedig megtörténnék, ha mindenkinek minden szabad volna." Atyámfiai, bizony több tiszteletben kellene részesítenünk azt a reformátori tanítást, mely az isteni törvénynek az emberi társadalomra való hasznosságára mutat! Bizony az egész társadalom iránti felelõsségbõl és szeretetbõl is erõtéljesebben kell hirdetni a második tábla parancsolatait, mert ezeknek a zabolátlanságra törekvõk életében fékező szerepük van. Kálvin hozzáteszi: "Isten fiaira nézve sem haszontalan, ha e nevelés alá adják magukat, ameddig elhivatásuk elõtt a